

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2008/71/WE

z dnia 15 lipca 2008 r.

w sprawie identyfikacji i rejestracji świń

(Wersja skodyfikowana)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Rady 92/102/EWG z dnia 27 listopada 1992 r. w sprawie identyfikacji i rejestracji zwierząt ⁽²⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać skodyfikowana.

(2) Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzspółnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽⁴⁾, zwierzęta będące przedmiotem handlu wewnątrzspółnotowego muszą być identyfikowane zgodnie z wymogami zasad wspólnotowych i rejestrowane w sposób umożliwiający ustalenie ich gospodarstwa pochodzenia lub gospodarstwa tranzytu, punktu lub organizacji spędu. Do dnia 1 stycznia 1993 r. systemy identyfikacji i rejestracji miały być rozszerzone na przemieszczanie zwierząt w obrębie terytorium każdego państwa członkowskiego.

(3) Artykuł 14 dyrektywy Rady 91/496/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. ustanawiającej zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnych zwierząt wprowadzanych na

rynek Wspólnoty z państw trzecich ⁽⁵⁾ stanowi, że identyfikacja i rejestracja takich zwierząt przewidziana w art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 90/425/EWG musi mieć miejsce, z wyjątkiem zwierząt rzeźnych oraz zarejestrowanych zwierząt z rodziny koniowatych, po przeprowadzeniu wyżej wymienionych kontroli.

(4) Konieczne jest zatem zapewnienie szybkiej i skutecznej wymiany informacji między państwami członkowskimi w celu właściwego stosowania niniejszej dyrektywy. Ustanowiono przepisy wspólnotowe w rozporządzeniu Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego ⁽⁶⁾ oraz w dyrektywie Rady 89/608/EWG z dnia 21 listopada 1989 r. w sprawie wzajemnej pomocy między władzami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania ustawodawstwa dotyczącego spraw weterynaryjnych i zootechnicznych ⁽⁷⁾.

(5) Hodowcy zwierząt powinni prowadzić aktualne rejestry zwierząt znajdujących się w ich gospodarstwach. Osoby zajmujące się handlem zwierzętami powinny prowadzić rejestry swojej działalności. Rejestry te powinny być udostępniane właściwym władzom na ich żądanie.

(6) W celu umożliwienia szybkiego i dokładnego ustalenia informacji dotyczących przewozu zwierząt istnieje konieczność identyfikacji zwierząt. Decyzja określająca rodzaj oznakowania powinna być podjęta później, ale do czasu jej podjęcia należy utrzymać w stosunku do przewozu zwierząt ograniczonego do rynku krajowego krajowe systemy identyfikacji.

(7) Należy ustanowić przepisy umożliwiające zniesienie wymogu znakowania w przypadku zwierząt przewożonych bezpośrednio z gospodarstwa do rzeźni. Zwierzęta te jednak w każdym przypadku powinny być tak zidentyfikowane, aby można było ustalić gospodarstwo, z którego pochodzą.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 11 marca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 32. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 21/2004 (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8).

⁽³⁾ Zob. załącznik I, część A.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, s. 14).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 268 z 24.9.1991, s. 56. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/104/WE (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 352).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 36).

⁽⁷⁾ Dz.U. L 351 z 2.12.1989, s. 34.

- (8) Należy ustanowić przepisy umożliwiające zniesienie obowiązku rejestracji hodowców zwierząt, które przeznaczone są na własne potrzeby hodowcy oraz, w celu uwzględnienia niektórych szczególnych przypadków, procedur związanych z prowadzeniem rejestrów.
- (9) W przypadku zwierząt, których oznakowanie stało się nieczytelne lub zostało zgubione, należy umieścić nowy znak umożliwiający zachowanie ciągłości z poprzednim oznakowaniem.
- (10) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć wpływu na szczegółowe wymogi określone w decyzji Komisji 89/153/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. dotyczącej korelacji próbek pobieranych do badania pozostałości ze zwierzętami oraz gospodarstwami ich pochodzenia ⁽¹⁾ lub na jakiegokolwiek stosowane właściwe zasady ustalone zgodnie z dyrektywą 91/496/EWG.
- (11) Należy ustanowić przepisy dotyczące procedury komitetu zarządzającego stosowanej w celu przyjęcia wszelkich niezbędnych zasad w celu wykonania niniejszej dyrektywy.
- (12) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I, część B,
- b) „gospodarstwo” oznacza każdy budynek, zagrodę lub, w przypadku hodowli prowadzonej na otwartej przestrzeni, miejsce, w którym zwierzęta przebywają, są hodowane lub trzymane;
- c) „hodowca” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną, nawet tymczasowo, za zwierzęta;
- d) „właściwa władza” oznacza centralną władzę państwa członkowskiego upoważnioną do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych lub inne władze, którym władze administracji centralnej delegowały uprawnienia do wykonywania niniejszej dyrektywy;
- e) „handel” oznacza handel zgodnie z definicją w art. 2 pkt 3 dyrektywy 90/425/EWG.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie gwarantują, że:
- a) właściwe władze posiadają aktualny wykaz wszystkich gospodarstw zajmujących się hodowlą zwierząt objętych niniejszą dyrektywą, które położone są na jego terytorium, określający hodowców hodowanych zwierząt; takie gospodarstwa muszą pozostawać w wykazie do momentu, kiedy upłyną trzy kolejne lata zaprzestania w tym gospodarstwie hodowli zwierząt. Wykaz ten musi również zawierać znak lub znaki umożliwiające identyfikację gospodarstwa zgodnie z art. 5 ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 8;
- b) Komisja oraz właściwe władze mogą mieć dostęp do wszelkich informacji uzyskanych na mocy niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie mogą zostać upoważnione, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 dyrektywy 90/425/EWG, do wyłączenia z wykazu przewidzianego w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu osób fizycznych hodujących jedno zwierzę, które jest przeznaczone na użytek własny lub do konsumpcji własnej hodowców, lub do uwzględnienia szczególnych okoliczności, pod warunkiem że takie zwierzę zostanie poddane kontrolom ustanowionym w niniejszej dyrektywie przed jakimkolwiek przewozem.

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie gwarantują, że każdy hodowca umieszczony w wykazie przewidzianym w art. 3 ust. 1 lit. a) prowadzi rejestr podający liczbę zwierząt znajdujących się w gospodarstwie.

Rejestr zawiera aktualne informacje przewozu zwierząt (liczba zwierząt uwzględniająca każdorazowe wprowadzenie i usunięcie z rejestru), co najmniej w ujęciu zagregowanym, z podaniem odpowiednio miejsca ich pochodzenia lub przeznaczenia oraz daty takich przewozów.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa określa minimalne wymagania dotyczące identyfikacji i rejestracji świń, bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych reguł wspólnotowych, które mogą zostać ustanowione w celach zwalczania lub opanowywania chorób.

Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla decyzji 89/153/EWG oraz przepisów wykonawczych ustanowionych zgodnie z dyrektywą 91/496/EWG.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „zwierzę” oznacza każde zwierzę z rodziny *Suidae*, z wyłączeniem dzików zdefiniowanych w art. 2 lit. b) dyrektywy Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 59 z 2.3.1989, s. 33.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, s. 5. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2007/729/WE (Dz.U. L 294 z 13.11.2007, s. 26).

We wszystkich przypadkach podaje się znak identyfikacyjny stosowany zgodnie z art. 5 i 8.

W przypadku świń czystorasowych lub mieszańców, które są rejestrowane w księgach zwierząt zarodowych zgodnie z dyrektywą Rady 88/661/EWG z dnia 19 grudnia 1988 r. w sprawie norm zootechnicznych mających zastosowanie do zwierząt hodowlanych z gatunku świń⁽¹⁾, alternatywny system rejestracji oparty na identyfikacji indywidualnej umożliwiający zidentyfikowanie zwierząt może być uznany zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 dyrektywy 90/425/EWG, jeżeli system taki zapewnia spełnienie wymogów równoważnych do wymogów spełnianych przez rejestr.

2. Państwa członkowskie gwarantują również, że:

- a) każdy hodowca dostarcza właściwym władzom, na ich żądanie, wszelkie informacje dotyczące pochodzenia, identyfikacji oraz, w odpowiednich przypadkach, miejsca przeznaczenia zwierząt, które hodowca posiadał, hodował, transportował, wprowadził do obrotu lub ubił;
- b) każdy hodowca zwierząt, które mają być przewiezione na targowiska lub spędy lub z targowisk lub spędów, przedstawia podmiotowi prowadzącemu targowiska lub spędy, który jest tymczasowo hodowcą zwierząt, dokument określający szczegółowe informacje dotyczące zwierząt.

Osoba prowadząca targowisko lub skup może wykorzystać dokumenty, uzyskane zgodnie z akapitem pierwszym, do wypełnienia obowiązku ustanowionego w ust. 1 akapit trzeci

- c) przez minimalny okres, który zostanie wyznaczony przez właściwą władzę, jednak nie krótszy niż trzy lata, w gospodarstwie dostępne są dla właściwej władzy, na jej żądanie, rejestry i informacje.

Artykuł 5

1. Państwa członkowskie gwarantują, że przestrzegane są następujące zasady ogólne:

- a) znaki identyfikacyjne muszą być umieszczone, zanim zwierzęta opuszczą gospodarstwo, w którym się narodziły;
- b) nie wolno usuwać lub zmieniać znaków identyfikacyjnych bez pozwolenia właściwej władzy.

W przypadku gdy znak stał się nieczytelny lub został zgubiony, nowy znak umieszcza się zgodnie z niniejszym artykułem

⁽¹⁾ Dz.U. L 382 z 31.12.1988, s. 36. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, s. 1).

- c) hodowca wpisuje do rejestru określonego w art. 4 wszelkie nowe znaki identyfikacyjne w celu zachowania powiązania z poprzednim oznakowaniem danego zwierzęcia.

2. Zwierzęta muszą być znakowane bezzwłocznie, a w każdym przypadku przed opuszczeniem gospodarstwa, za pomocą kolczyków lub tatuażu, umożliwiających określenie miejsca pochodzenia zwierząt oraz umożliwiających dokonanie odniesienia do wszelkich dokumentów towarzyszących, które muszą wymieniać takie kolczyki lub tatuaż, oraz umożliwiających odniesienie do wykazu określonego w art. 3 ust. 1 lit. a).

W drodze odstępstwa od przepisów art. 3 ust. 1 lit. c) akapit drugi dyrektywy 90/425/EWG, państwa członkowskie mogą stosować krajowe systemy przewozu zwierząt innych niż bydło w przypadku wszelkich transportów takich zwierząt odbywających się w granicach terytorium danego państwa. Takie systemy muszą umożliwiać identyfikację miejsca pochodzenia i miejsca narodzin zwierząt. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o systemach, które zamierzają w tym celu wprowadzić. Zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 dyrektywy 90/425/EWG, państwo członkowskie może zostać poproszone o dokonanie zmian swojego systemu, w przypadku gdy nie spełnia on tego wymogu.

Przesyłce zwierząt oznakowanych tymczasowym znakiem identyfikującym przez cały czas przewozu towarzyszy dokument umożliwiający określenie pochodzenia zwierząt, ich właściciela, miejsca wyjścia oraz miejsca przeznaczenia.

Artykuł 6

1. Gdy właściwe władze państwa członkowskiego przeznaczenia postanawiają nie stosować znaku identyfikacyjnego nadanego zwierzęciu w gospodarstwie jego pochodzenia, władze te ponoszą wszelkie koszty związane z zamianą znaku. W przypadku takiej zamiany znaku zachowuje się powiązanie między identyfikacją dokonaną przez właściwe władze państwa członkowskiego wysyłki a nową identyfikacją dokonaną przez właściwe władze państwa członkowskiego przeznaczenia; powiązanie to odnotowuje się w rejestrze przewidzianym w art. 4.

Do możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym nie można odwoływać się w przypadku zwierząt przeznaczonych do uboju, które przywożone są zgodnie z art. 8 bez umieszczenia nowego znaku zgodnie z art. 5.

2. W przypadku gdy zwierzęta zostały sprzedane, właściwe władze państwa członkowskiego przeznaczenia mogą do celów art. 5 dyrektywy 90/425/EWG odwołać się do art. 4 dyrektywy 89/608/EWG w celu uzyskania informacji odnoszących się do zwierząt, stad pochodzenia zwierząt oraz wszelkich przewozów tych zwierząt.

Artykuł 7

Państwa członkowskie gwarantują, że wszelkie informacje dotyczące przewozów zwierząt, którym nie towarzyszą świadectwa lub dokumenty wymagane zgodnie z przepisami weterynaryjnymi lub zootechnicznymi, dostępne są dla właściwych władz, na ich żądanie, co najmniej przez okres wyznaczony przez te władze.

Artykuł 8

Wszystkie zwierzęta przywożone z państw trzecich, które przeszły kontrole określone w dyrektywie 91/496/EWG i pozostają na terytorium Wspólnoty, w ciągu 30 dni od dnia przeprowadzenia tych badań oraz w każdym przypadku przed ich przewozem są identyfikowane znakiem spełniającym wymogi określone w art. 5 niniejszej dyrektywy, o ile ich gospodarstwem przeznaczenia jest rzeźnia znajdująca się w obszarze właściwości władzy odpowiedzialnej za kontrole weterynaryjne, zaś ubój zwierząt przeprowadzany jest w ciągu trzydziestu dni od dnia badania.

Zachowuje się powiązanie między identyfikacją nadaną przez państwo trzecie a identyfikacją zwierzęcia dokonaną w państwie członkowskim przeznaczenia. Powiązanie to odnotowuje się w rejestrze przewidzianym w art. 4.

Artykuł 9

Państwa członkowskie przyjmują niezbędne środki administracyjne i/lub karne, które są stosowane wobec wszelkich naruszeń wspólnotowych przepisów weterynaryjnych, w przypadkach, w których ustalono, że znakowanie lub identyfikacja lub prowadzenie rejestrów przewidzianych w art. 4 nie jest prowadzone zgodnie z wymogami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Dyrektywa 92/102/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku I, część A zostaje uchylona, bez naruszenia zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I, część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 12

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
M. BARNIER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(określone w art. 11)

Dyrektywa Rady 92/102/EWG
(Dz.U. L 355 z 5.12.1992, s. 32)

Punkt V.E.I.4.6 załącznika I do Aktu Przystąpienia z 1994 r.
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 21)

Rozporządzenie Rady (WE) nr 21/2004
(Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 8)

tylko art. 15

CZĘŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(określonych w art. 11)

Dyrektywa	Termin przeniesienia ⁽¹⁾
92/102/EWG	31.12.1993 ⁽²⁾ 31.12.1995 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Ustalenie ostatecznego terminu przeniesienia do prawa krajowego na dzień 1 stycznia 1994 r. oraz dzień 1 stycznia 1995 r. pozostaje bez uszczerbku dla zniesienia granicznych kontroli weterynaryjnych przewidzianych dyrektywą 90/425/EWG (zob. art. 11 ust. 3 dyrektywy 92/102/EWG).

⁽²⁾ W odniesieniu do wymogów dotyczących trzody chlewnej (zob. art. 11 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 92/102/EWG).

⁽³⁾ Do Finlandii, w odniesieniu do wymogów dla bydła, świń, owiec i kóz (zob. art. 11 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 92/102/EWG).

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 92/102/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuły 1, 2 i 3	Artykuły 1, 2 i 3
Artykuł 4 ust. 1 lit. a)	Artykuł 4 ust. 1
Artykuły 4 ust. 2	—
Artykuł 4 ust. 3	Artykuł 4 ust. 2
Artykuł 5 ust. 1 lit. a), b) i c)	Artykuł 5 ust. 1 lit. a), b) i c)
Artykuł 5 ust. 1 lit. d)	—
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 5 ust. 2
Artykuły 6 do 9	Artykuły 6 do 9
Artykuł 10	—
Artykuł 11 ust. 1	—
Artykuł 11 ust. 2	Artykuł 10
Artykuł 11 ust. 3	—
—	Artykuł 11
—	Artykuł 12
Artykuł 12	Artykuł 13
—	Załącznik I
—	Załącznik II